

[Stein.]

foreliggende Forhold. Det betyder ikke, at vi frafaldet vort principielle Krav, men det betyder, at vi betragter det nævnte Salg som en Begyndelse, og vi tillægger det nogen Værdi til faa begyndt. Det, der har været afgørende for os, er, at vi, som alle Forhold ligger, har ment paa dette Punkt at burde vise den Resignation, som det efter vor Mening havde været Regeringens Pligt at vise.

Under den herskende verdensøkonomiske Situation er det efter vort Skøn ikke forsvarligt, at selve Grundlaget for Landets Pengepolitik, Landets Pengevæsen, ud i Fremtiden ikke bringes i Orden. Den nuværende Oktroj er faktisk ved Tidernes Ugunst gennemhullet, sat ud af Kraft, og det er en simpel Nødvendighed, at der igen skabes rene og klare Linier, saa at man kommer bort fra den nuværende Sammenblanding af Handelsministeriets og Nationalbankens Forhold. Ud fra disse Betragtninger kan jeg da tilsige mit Partis Medvirken til, at det foreliggende Lovforslag søges gennemført hurtigt til det bedst mulige Resultat.

Gunnar Fog-Petersen: Det er godt, at dette Lovforslag nu vedtages. Jeg kan ganske slutte mig til den alvorsprægede Bemærkning, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein), der talte for Det konservative Folkeparti, indledede sin Tale med, og hvori han pegede paa, at det Lovforslag, vi her staar over for at vedtage, er af vidtrækkende Betydning for vort Samfund og af saa stor Betydning, at man kun kan gaa dertil følende et betydeligt Ansvar; men det er ogsaa rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at vel er det kort Tid, vi i dette høje Ting faar til Behandling af Sagen, men Lovforslaget har været behandlet i Rigsdagen gennem Aar og været behandlet paa de Steder, hvor Rigsdagen øver sin afgørende Indflydelse gennem begge Ting paa Lovgivningen, nemlig i de for Partierne i begge Ting fælles Partimøder. Derfor er, saaledes som vor Forfatning praktiseres, Landstingets Behandling nu i sidste Omgang ikke Landstingets eneste Behandling af Sagen. Det er godt, at Forslaget vedtages, for det er nødvendigt at faa en Lov om Landets Pengevæsen, der kan være gældende over et længere Tidsrum i Stedet for at have en Lov, om hvilken man ved, at den udløber og udløber snart og er knyttet til den Usikkerhed, som staar i Forbindelse dermed.

Kan man sige med Rette, at det er godt, at Lovforslaget nu vedtages i begge Ting, kan man dertil føje en stor Beklagelse af, at en saadan Lov ikke kan vedtages med Tilslutning fra de fire store Partier i Rigsdagen. Jeg vil aabent vedkende mig; at det staar for mig som beklageligt, noget, man ikke kan se paa uden med en vis Bekymring, at Venstre ikke kan være med til Vedtagelsen af en Lov som denne, der ud i Fremtiden lægger Grunden under dansk Pengevæsen. Og hvis det nu var saaledes, at der til Grund for Venstres Holdning over for Lovforslaget laa en helt anden Opfattelse af, hvorledes denne Sag burde ordnes, end Regeringspartierne og Det konservative Folkeparti har, var der ikke noget at sige til det, men saaledes er det jo slet ikke; den Uoverensstemmelse, der bestaar, er af en saadan Art, at naar denne Lov har været gældende nogle faa Aar, er der ikke et Menneske i Danmark, som ved, hvorfor Venstre gik imod den; og naar det er Tilfældet, er det beklageligt, at Loven ikke kan møde frem med den Styrke, som det dog er, naar praktisk talt hele Rigsdagen staar bag ved den.

Venstre udtaler Betænkelighed paa to Punkter. Den ene Betænkelighed angaar en Sag, som i og for sig ikke vedkommer det foreliggende Forslag, nemlig Salget af Landmandsbankaktierne. Saaledes som Landmandsbanklovens Bestemmelse er affattet, siger den ganske tydeligt, at disse Aktier skal sælges, men den siger rigtignok ogsaa, at det overlades til Ministerens Skøn, hvornaar og paa hvilken Maade det skal gøres. Ingen kan paastaa, at Loven er brudt, men man kan sige, at der til dette Lovforslags Vedtagelse er knyttet en Forudsætning, nemlig Opfyldelse af Loven om Landmandsbanken, det vil sige ikke den fulde Opfyldelse, for det forudsættes ikke, at hele Opfyldelsen skal ske paa een Gang, men at der sælges for 12½ Mill. Kr. af Statens Aktier i Landmandsbanken, og det er i hvert Fald en Opfyldelse af den Salgspligt, der er vedtaget i Landmandsbankloven. Saa meget desto besynderligere forekommer det mig, at Partiet Venstre ikke kan gaa med hertil; man kunde dog vel ikke vente, at det hele skulde sælges paa een Gang, ud altsaa dette Spørgsmaal skulde ryddes af Verden paa een Gang; saa store Krav har man hverken vælgermæssigt eller paa anden Maade Myndighed til at stille fra den Side. Paa dette Punkt kan jeg derfor ikke se, at der findes en Begrundelse, der virkelig kan gælde.